

Elien Ceustermans staat stevig in haar schoenen

“Ik ben mijn vader dankbaar dat hij me fouten heeft laten maken”

15 oktober is Internationale Dag van de Boerin. Op zoek naar een inspirerende vrouwelijke ondernemster voor onze cover dus, en dat was uiteraard geen moeilijke zoektocht. Elien Ceustermans runt samen met haar ouders een modern melkveebedrijf in Lommel en staat sterk in haar schoenen. “Ik word gelijk behandeld, maar heb dat nooit moeten afdwingen”, weet ze.

Nele Kempeneers

© NELE KEMPENEERS

.....
Elien Ceustermans (27)
en Lorenz Janssen (28)

Ouders:
Peter Ceustermans (55)
en Kristel Jansen (53)

.....
Melkveebedrijf

.....
Lommel

The infographic is enclosed in a gold frame with a decorative border. It contains three sections: a family icon, a milk bottle icon, and a location pin icon, each followed by text separated by dotted lines.

© TWAN WIJERMANS

Met een bord stevige boerenkost in de hand komt Elien ons tegemoet gefietst. “Da’s voor straks”, klinkt het terwijl ze het bord bij haar thuis in de koelkast zet. Drie generaties wonen elk in hun eigen huis rond het melkveebedrijf, en dus is er overal wel wat lekkers te vinden. Eliens opa begon hier indertijd met 35 koeien, vader Peter molk er 200 en nu ook de derde generatie actief is, is het bedrijf in omvang verdubbeld. De glazen gevel van de melkstal is een toonebeeld van de moderne bedrijfsfilosofie van de familie Ceustermans.

Voeten op de grond

Wie naar *Boer zkt vrouw* keek, heeft al door dat Elien van aanpakken weet. Wat het programma niet vertelde, is dat ze al op haar achttiende de helft van het bedrijf overnam. “Mijn mama had toen kanker en mijn vader kreeg al het werk niet meer alleen gedaan. De dag nadat ik mijn diploma landbouw op de middelbare school in Geel op zak had, heb ik het overnamecontract getekend en ben ik thuis voltijds aan de slag gegaan”, vertelt Elien. Geen makkelijke periode, want de melkprijs ging in 2016 door een diep dal. “Dat heeft me meteen met de voeten op de grond gezet, want ik moest de facturen betalen.”

Geen gemis

Verder studeren paste niet in haar toekomstvisie. “Ik wist van kleins af aan dat ik wou boeren en wilde graag snel starten. De omstandigheden leenden zich ertoe, het was gewoon het juiste moment.” Dat ze geen verdere studies deed, ervaart ze dan ook niet als een gemis. “Ik heb het voordeel dat ik een snuggere vader heb die me alle kneepjes van het vak heeft geleerd. Niet enkel praktisch, maar ook op het vlak van management.” Overnemen op zo’n jonge leeftijd, het is geen evidentie. “Ik

ben blij dat mijn ouders alles zo snel en duidelijk geregeld hebben, zeker omdat ik nog twee zussen heb die niet wilden overnemen. We zijn samen naar de notaris geweest zodat de afspraken voor iedereen duidelijk waren en alles eerlijk werd verdeeld.”

Kop tegen de muur

De samenwerking tussen vader en dochter loopt vlot. “Het scheelt wel dat mijn papa goed kan loslaten. Hij doet het voeder- en veldmanagement, maar de koeien en de administratie zijn mijn terrein. Daar heeft hij al snel afstand van genomen”, vertelt ze. “Ik ben mijn vader heel dankbaar dat hij me fouten heeft laten maken, ook al zag hij aankomen dat ze ons geld zouden kosten. Bijvoorbeeld toen ik een foute inschatting maakte en de koeien veel te vroeg insemineerde, wat zich later vertaalde in mindere melkproductie. Hij had kunnen ingrijpen, maar liet me met mijn hoofd tegen de muur lopen. En dat is de beste manier om bij te leren. Nu draaien we technisch zeer goed, maar ik heb ook letterlijk leergeld betaald.”

Respect afdwingen

Wanneer we Elien vragen of ze het idee heeft dat het voor vrouwen in de sector moeilijker is dan voor mannen, denkt ze vooral in praktische termen. “De machines zijn echt niet mijn expertise, ik ken er te weinig van en het interesseert me ook niet echt. Daardoor laat ik soms dingen door een ander oplossen die we misschien zelf hadden kunnen maken. Ook fysiek bots je soms op drempels, bij het aankoppelen van een zware cardanaandrijving moet ik bijvoorbeeld vaak hulp vragen.” Wat het sociale aspect betreft merkt ze echter weinig drempels. “Ik word met evenveel respect behandeld als mijn vader, en ik heb dat nooit moeten afdwingen. Ik sta wel sterk in mijn schoenen en

zowel het personeel als vertegenwoordigers of andere erfbetreders weten ook dat ze voor veel zaken bij mij moeten komen aankloppen. Ook dankzij het feit dat papa hun dat duidelijk maakt. Al merk ik wel dat het personeel sneller bij mij komt klagen dan bij mijn vader”, lacht ze. “Maar het is ook belangrijk dat er iemand het meest aanspreekbaar is.”

Boerin vindt man

En dan kunnen we tot slot niet anders dan ook even terugblikken op Eliens deelname aan het tv-programma *Boer zkt vrouw*, eerder dit jaar op VTM. “Dat was een ongelofelijk heftige ervaring”, zegt ze. “Ik ben het gewoon om te presenteren op het bedrijf, maar bij *Boer zkt vrouw* moet je emotioneel presteren. Op een week tijd moet je tussen al die mannen eentje kiezen, en dat terwijl er camera’s bij staan. Ook het werk op de boerderij kan je niet zomaar aan de kant schuiven. Gelukkig had ik allemaal mannen die van aanpakken weten te gast en deden we samen het werk in de stal vroeg in de ochtend, voor de cameramensen kwamen. Het ‘werk’ dat je op televisie ziet was maar voor de show”, lacht ze. Maar eind goed al goed, want Elien en haar Lorenz zijn nog steeds gelukkig samen. Al zit samen boeren er nog niet meteen aan te komen. “Lorenz werkt als zelfstandige maar helpt me ’s avonds en in het weekend geregeld op het bedrijf. Hij is heel vaardig met de machines en het onderhoud, wat net mijn zwak punt is. Dat we op korte termijn samen gaan boeren heb ik losgelaten. We hebben elk ons ding en dat is prima.” ■

“Nu draaien we technisch zeer goed, maar ik heb ook letterlijk leergeld betaald.”